

“Mēs pagriezām muguru tradicionālajai medicīnai. Tagad atskatoties varu apgalvot, ka tas bija pareizākais lēmums.”

medicīnai. Tagad atskatoties varu apgalvot, ka tas bija pareizākais lēmums mūsu dzīvē, ko pieņēmām saistībā ar veselību.

Kad ar visu savu ķīmijas zinātņu doktora grādu padusē ieradās pie homeopātes (kuru vīrs bija atradis caur paziņu ieteikumiem), mans skeptiskums, balstīts zinātniskā pasaules redzējumā, bija ļoti pamatots un šaubas par homeopātes brīnumzīrnīšiem bija redzamas manā sejā visu konsultācijas laiku. Man pietika arī augstprātības runāt ar krievu dakteri tikai latviešu valodā (jo uzskatīju, ka viņai sen bija jāiemācās latviski). Pat ja runa bija par manu bērnu un viņa sabojāto veselību, princips man bija svēta lieta. Vēl šodien jūtu kaunu. Taču, tā kā izmisums bija lielāks par skepticismu, es ļāvos, mēs riskējām, devām iespēju sev un saviem bērniem atgūt veselību. Ieraudzījusi manu slaveno *Excel* tabulu, homeopāte tikai spēja saķert galvu un secināt, cik smagi bērnu esam pārzāļojuši. Mēs burtiski noņēmām visas zāles, ko abi bērni bija lietojuši pēc slimnīcas ieteikuma, un sākām homeopātisko terapiju. Tā sākās manas ģimenes homeopātijas ēra.

Tā paša gada decembra otrajā pusē es ieliku sludinājumu, ka par velti atdodu inhalējamās kameras. Kad Ziemassvētku laikā tās ieradās paņemt kāda izmisusi māmiņa ar šokolādi rokās, es viņai novēlēju, lai bērniem tās nebūtu jālieto. Lai gan vēl nezināju, kā mums veiksies, mēs bijām izvēlējušies citu ceļu, ko no sirds novēlēju arī šīs sievietes ģimenei.

Priekšā bija divi gari slimību un šaubu gadi. Paralēli sācošajam un svilpošajam klepum un pāris astmatiskām nakts krīzēm

meitai sākās problēmas ar ausīm, kas nozīmēja, ka ceturtā ziema mums pagāja vidusauss iekaisumu zīmē ar regulārām vizītēm Bērnu dzirdes centrā. Pēc atkārtota auss iekaisuma uzrādīšanas un sāpju dēļ negulētām naktīm mans izmisums ņēma virsroku, es salūzu un iedevu meitai ģimenes ārstes ieteiktās antibiotikas (viņas dzīvē pagaidām pēdējās), tomēr paralēli lietoju arī homeopātiju. Kā toreiz paskaidroja homeopāte, homeopātiskās zāles darīs savu tik un tā, neatkarīgi no tā, kas cits tiek lietots. Tas mani mierināja un atbrīvoja no vainas izjūtas, ka neizturēju. Piedevām mazā ļoti intensīvi izslimoja vējbakas, kas nozīmēja, ka meitas imunitāte sāk mosties.

Vizītes pie homeopātes bija biežas, paralēli pamatprogrammas homeopātiskajai terapijai abiem bērniem risinājām arī akūtās saslimšanas (man ir saglabāti rūpīgi pieraksti par meitas veselību divu gadu garumā).

Homeopātijas efektivitāte trijos eksemplāros

Līdztekus homeopātijai meklējām dabiskas metodes, kā padarīt bērnus stiprākus. Liels lēmums bija vasarās irēt pāris istabiņu pie jūras, lai bērni lielāko daļu vasaras var dzīvot ūdenī un saulē. Lieki teikt, ka potēšanas kalendārs apstājās līdz ar homeopātijas ienākšanu mūsu dzīvē. Vēl nākamā ziema bija ar klepu, bērni ik pa laikam turpināja slimot, bet likās, ka sākam redzēt gaismu tuneļa galā.

Atceros austiņas epizodi meitai arī vēlāk, taču jau bez panikas ar homeopātiju un citiem dabiskiem līdzekļiem tikām ar to galā. Pamazām mūsu ieguldītais darbs un homeopātes zināšanas sāka nest auglus –

sakrājās spēks, un atkopās bērnu imunitāte. Fakts, ka viņi vairs nesaņēma ķīmiskās zāles, bija liels solis veselības virzienā. Ja man toreiz būtu bijušas šodienas uztura zināšanas, ticu, ka progress būtu bijis vēl ātrāks. Tagad bērni ir veseli, par spīti tam, ka astmu nevarot izārstēt.

Mēs ģimenē turpinām lietot homeopātiskos preparātus, kad vien ir vajadzība. Paracetamola un citu zāļu mūsmājās nav, pat neatceros, kad beidzamo reizi izmantojām termometru. Ne mirkli neesam skatījušies atpakaļ un nevienu brīdi neesam nožēlojuši savu izvēli. Tieši otrādi, šāda sūra mācība ar diviem vecākajiem bērniem deva mums daudz zināšanu un sapratnes.

Trešais mazulis dzima skaistās mājas dzemdībās. Savā desmit gadu ilgajā dzīvē viņš nav saņēmis nevienu poti un nevienu ķīmisku medikamentu. Man ir, ar ko salīdzināt, atceroties, cik daudz zāļu dabūja vecākie bērni.

Nevaru apgalvot, ka mazais nav slimojis nemaz (gāja bērnudārzā) – austiņu vairākkārtēju iekaisumu dēļ puikam sāka pasliktināties dzirde, un ārsti redzēja tikai vienu risinājumu – caurdurt bungādiņas, lai ļautu iztecēt ausī uzkrātajam šķidrums. Arī tad sapratām, ka šī procedūra neatrisinās cēloni, un tikām galā ar dabiskām metodēm, ieskaitot homeopātiju (par šo pieredzi vairāk var lasīt manā blogā).

Jaunākais dēls vidēji reizi gadā mēdz saslimt ar klepu vai nelabumu, bet ilgākais skolā ir kavējis trīs dienas, jo parasti izslimo ātri un intensīvi. Tagad man viņu palīdz atveseļot arī zināšanas par uzturu. Puika kopumā ir vesels, ģimenes ārstes medmāsiņa zvana mums uz mājām un jautā, vai viņš iet skolā, jo jau daudzus gadus neesam bijuši pie dakteres. Smejos, ka manas ģimenes kvotas ģimenes ārste var droši izmantot citiem pacientiem.

Daudzus gadus es vēroju, kā homeopātijā palīdzēja maniem bērniem tapt veselākiem. Mans skepticisms sen bija pazudis, jo homeopātijas efektivitāte katru dienu man staigāja acu priekšā trijos eksemplāros. Pamazām manī pašā izauga vēlme mācīties homeopātiju, un tas bija nākamais labākais lēmums.

Homeopātijā kā dzīvesveids un mācības, kas nebeidzas

2009. gadā paralēli pilnas slodzes darbam Latvijas Universitātē es sāku studijas Īrijas Homeopātijas skolā, ko absolvēju 2013. gada vasarā. Homeopātijā mācīšanās nekad nebeidzas, tāpēc joprojām regulāri dodos uz Dublinu, lai pēcdiplomaursos turpinātu apgūt zināšanas. Homeopātijā jau krietnu laiku kļuvusi par manas dzīves filozofiju un dzīvesveidu. Lēmums